

Abstrakt

Funkční znaky neboli traits jsou rozšířeným tématem napříč obory a ani lišejníky nejsou výjimkou. Jsou to vlastnosti, které definují organismus od morfologických znaků přes anatomii až po fyziologii daného jedince včetně interakce a ovlivňování okolí. Nejčastěji studovaným funkčním znakem u lišejníků je typ stélky. Dalším běžně studovaným traitem je typ fotobionta, u kterého je např. výskyt řasy rodu *Trentepohlia* negativně ovlivněn silnými mrazy. Tím pádem se početnost lišejníků s touto řasou snižuje s rostoucí nadmořskou výškou. Do běžných funkčních znaků u lišejníků také zahrnujeme jak způsob rozmnožování, tak i sekundární metabolity, které lišejníky chrání například před UV světlem anebo herbivory. Funkční znaky pak společně tvoří funkční diverzitu, která je dalším způsobem jak měřit diverzitu na planetě, kdy ne vždy musí být nejrozmanitějším ekosystémem ten s největším počtem druhů. Může to být právě ten ekosystém, který má největší funkční diverzitu, která primárně počítá s funkčními znaky. Indexy funkční diverzity nám poté mohou odhalit unikátní společenstva, která by měla být předmětem ochrany. Avšak definice ani výpočet funkční diverzity nejsou přesně určené, i proto se používají různé indexy. U lišejníků se nejčastěji používá Rao index kvadratické entropie.

Klíčová slova

fotobiont, indexy, lichenizované houby, mykobiont, stélka